

Maglor

A C G

Jak to dnes-ka Mag-lo - ro - vi slu - ší, má dnes ob-zvláš - tě špi - ča - té

C F G

u - ši, když lad-ným kro-kem Ti - ri - o - nem krá - čí, co se dí - vek

C **B** C

za ním na - o - tá - cí. Do-kon - ce jed-nou hrál mi pod bal - kó - nem

G C

v za-hra-dách u do-mu mé-ho ot - ce, i vů - ně kvě - tin za - chvě - la se

G C **C** C

je - ho tó - nem, já bez meš-ká - ní při-běh - la jsem krot-ce. Po - hla - dil

G C F **D** C

mi vla - sy, po - lí - bil mi dlaň, Jsem si jis - tá, při - pa - dám si

G C

že už ne-jsem ma - lá, do-kon-ce mám i vlast-ní - ho po - ní - ka,
na ci - ty dost zra - lá, chy - ba Fě - a - no-rejs-ké - ho sla - ví - ka.

(A) Jak to dneska Maglorovi sluší,
má dnes obzvláště špičaté uši,
když ladným krokem Tirionem kráčí,
co se dívek za ním naotáčí.

(A) Ve vlasech nosívá rudou růži
a má po mamince hebkou kůži,
nejzazší komnaty srdce odmyká
píseň Fëanorejského slavíka.

(B) Dokonce jednou hrál mi pod balkónem
v zahradách u domu mého otce,
i vůně květin zachvěla se jeho tónem,
já bez meškání příběhla jsem krotce.

(B) Dokonce...

(C) Pohládl mi vlasy,
políbil mi dlaň,
Recitativ: a řekl: „Mladá dámo, měla už byste jít spát asi.“
Ač milujiho, pro ta slova zlobím se teď naň.

(D) Jsem si jistá, že už nejsem malá,
dokonce mám i vlastního poníka,
připadám si na city dost zralá,
nu, chyba Fëanorejského slavíka.

(D) Máme dosti času, než se skončí svět,
ještě vyrostu a kdoví, co se může stát,
uvidíme za sto nebo dvě stě let,
zdalepak mě pošle zase brzo spát,
zdalepak mě pošle zase brzo spát.